

## BUỒN XƯA

.....  
Còn những hình xưa lạnh bóng thắm  
Đàn trắng treo mỗi tự trăm năm  
Gối chăn xô lệch mùi hương lạc  
Đợi bóng phi về tóc rối trâm

Còn những tình phai động gót hài  
Áo hoàng hoa phủ lạnh đôi vai  
Người quên từ độ quân vương trích  
Bước hững qua đời tựa khói bay

Còn những bờ đêm lạnh tiếng huyền  
Ghé Tầm Dương nhớ hận muôn niên  
Áo xanh Tư Mã vai còn ướt  
Suốt dọc Trường giang dậy sóng phiên

Còn thuở uyên bay lạc cõi ngoài  
Tóc thề cắt trả nợ duyên ai  
Biết thân rẽ rúng loài hoa dại  
Thà hiến tình quân chút đắm say

Còn những người đi chẳng hẹn về  
Những bờ mỹ tửu lạnh, môi tê  
Qua sông Dịch trắng thù chưa trả  
Kiếm gãy cờ tan rợn bốn bề

Còn những thề xưa lạnh ước nguyện  
Những tình hư sẩy tựa thai non  
Những sông suối tẻ về trăm nẻo  
Những cánh bèo trôi dạt sóng cồn

.....  
Chẳng thấy về đâu người thiên cổ  
Tám lòng liên ái nghĩ mang mang  
Bao nhiêu chim mỏi về chung tổ  
Còn lại hồn hoang ... hàng nổi hàng.